

BAZNĪCAS ZINĀS

ŅUJORKAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES
IZDEVUMS

2009.g.

septembris

59. gads Nr.6

2. Pēteris 3: "Viena diena tam Kungam ir kā tūkstoš gadi, un tūkstoš gadi kā viena diena."

Nometnes trešdienas vakara dievkalpojumā no "debesu pļavu" augstākā vietas

Cilvēks gulēja zālē uz muguras un, skatoties debesīs, baudīja Dieva radītos brīnišķīgos mākoņus. Tad cilvēks sāka ar Dievu sarunāties. Viņš Dievam prasīja: "Kā Tev rādās miljons gadu?" Dievs atbildēja: "Miljons gadu man ir kā minūte." Cilvēks tad prasīja: "Kā Tev rādās miljons dolāru?" Dievs atbildēja: "Kā viens cents." Cilvēks kādu laiku apdomājās un tad prasīja savu pēdējo jautājumu: "Dievs, vai Tu vari man iedot centu?" Dievs atbildēja: "Pēc minūtes."

Vai jūs esat kādreiz turējuši miljonu dolāru zīmi rokā? Ja neesat, tad palaidīšu to apkārt. Miljonu dolāru zīmi mēdzu turēt savā makā. Kā es to dabūju? Vai nebūtu skaisti, ja es to no Dieva būtu lūdzis, būtu minūti pagaidījis, un Dievs man to būtu iedevis. Bet, diemžēl, miljonu dolāru zīme nav īsta. Tā ir tikai spēļu nauda – Amerikas valdība vispār neražo tik lielas naudas zīmes.

Kā mēs katrs piedzīvojam laika plūsmu? Kā Dievs to piedzīvo? Cilvēks laika ciklus sadala dienās, gada laikos, gados, gadu desmitos un gadu simteņos. Dievam viss tas ir "kā minūte" vai pat kā mums mirklis. Visam, kam bija sākums, būs arī gals. Dieva radības gals droši vien nenāks rītdien vai pēc nedēļas. Varbūt ne pēc miljons gadu, varbūt ne pēc biljons gadu. Visa mūsu mīļā zemes lode ir tikai kā puteklis bezgalībā Dieva radīšanas plašuma priekšā – un kur nu vēl atsevišķa cilvēka mūžs. Šādas pārdomas izraisa bijību radīšanas vareno noslēpumu priekšā.

Izmantosim šo īpatnējo redzes viedokli, lai iedomātos, cik lēni un ilgi Dievs ir veidojis šo

brīnišķīgo skatu pāri Katskiļu kalniem. Ja skatāties apkārt, jūs iegaumēsiet, ka kalnu galotnes, ko redzam, ir – kā nu kuņas – mazliet augstākas, vai mazliet zemākas, bet visas apmēram tajā pašā līmenī. Vai kāds zin kāpēc tas tā?

Esmu lielu mūža daļu pavadījis šeit mūsu nometnē un pēc laika man radās ziņkārība izprast šos jautājumus. Papētot šīs apkārtnes ģeoloģiju, atklāju stāstu, ko nebūtu varējis iedomāties. Sāksim mūsu stāstu vairākus miljonu gadu pagātnē. Ja mēs būtu tajā laikā šeit sēdējuši, tad, skatoties uz austrumiem, būtu redzējuši neiedomājami augstus kalnus.

Katskiļu kalnu virsotnes

Kas šodien ir pasaules augstākie kalni? Himalaja kalni. Un kas visaugstākais kalns? Everests. Tie kalni, ko būtu no šīs vietas redzējuši pirms pāris miljoniem gadu būtu ievērojami augstāki nekā Himalaja kalni. Tad Akādijas kalni - Apalācijas kalnu priekšteči - bija savā visvarenākā godībā. Vulkāna

izviridumi bija izveidojuši kalnus, kas stiepās vairāk nekā 30,000 pēdu debesīs. Tas posms bija pirms vairāk nekā 300 miljonu gadu - pat pirms laika, kad dinozauri dzīvoja virs zemes. Kur mēs tagad sēžam, būtu bijusi sekla jūra.

Bet nekas nav mūžīgs. Katra lietuss lāse, katra vēja brāzma kaut ko no kalniem noskalo vai nopūš. Un pēc gadu tūkstošiem un miljoniem, no varen augstiem kalniem paliek tikai mēreni kalni. Takonika kalni Hudsonas upes otrā pusē ir šo visaugstāko kalnu atliekas.

Kur palika šie varenie kalni? Tie skalojās no

virsoņiem uz leju, piepildīja seklo jūru un izveidoja plašu paaugstinātu līdzenumu – “an elevated plateau”. Kalnu virsoņi, ko redzam sev apkārt, reiz bija šī paaugstinātā līdzenuma virsma.

Bet tad nāca ledus laikmeti. Pēdējā ledus laikmetā ledus šajā apkārtnē bija jūdži biezs – a mile thick. Ledus izurba varenās Hudsonas upes gultni. Ledus izurba arī ielejas starp kalnu virsoņiem. Kad ledus atkāpās, pavērās aptuveni tas pats skats, ko redzam šodien. Šie kalni gaŗā laika skatījumā ir sen pensionētu milzu kalnu pārpalikumi. Bet tie ir pietiekoši lieli, lai tie būtu izaicinājums mums uzkāpt (vai uzriteņot) un skaistums, par ko ir vērts pie Dieva griezties ar slavas dziesmām – kā tikko darījām, dziedot par “rasotām lejām un kalniem, kas miglā tīti”.

Bet laikam nav jāilgst miljoniem gadu, lai tas liktos gaŗš laika sprādis. Kā kuŗā mūŗa posmā mēs laiku piedzīvojam ļoti atšķirīgi. Atceros kā bērns es gaidīju Ziemsvētkus. Bija Adventa sākums un Ziemsvētki bija apmēram mēnesi prom. Tas šķita tik baigi gaŗš laiks! Bija grūti ticēt, ka Ziemsvētki jebkad pienāks. Bet mums pieauguŗiem gadi sāk kaut kā ļoņot. Vieni Ziemsvētki nosvinēti, visi ciemiņi aizbraukuŗi, ievēl-kam elpu - un nākoŗie Ziemsvētki tik pat kā jau klāt!

Jauniem gadi pāiet, nespējot sagaidīt laiku, kad beidzot pieaugs. Pieauguŗiem laiks pāiet, mēģinot atgūt zaudēto jaunību.

Tāpēc ka latvieŗu draudzēs pārsvarā ir vecāki ļaudis, man nākas bieŗi novadīt bēres. Kad jārunā ar laulātā pāŗa otru pusi, kam vīrs vai sieva tikko izvadīti, tik bieŗi esmu dzirdējis, ka viņi atceras savu kāzu dienu, kas bija pirms 50 un vairāk gadiem - it kā tas būtu bijis vakardien. Tāpēc mēs 90. psalma lasījumā dzirdējam Dieva vārdus: “Kungs, Tu mums esi bijis par patvērumu uz radu radiem. Pirms kalni raduŗies, pirms zeme un pasaule radīta, Tu esi no mūŗības uz mūŗību, ak Dievs! Tu cilvēkus atkal dari par pīŗļiem un saki: ‘Griezieties atkal atpakaļ, jūs cilvēku bērni!’ Jo tūkstoŗ gadu Tavā priekŗā ir kā vakardiena, kad tā pagājusi, kā vienas nakts sardze.

Jūs nometnieki esat jauni. Jūs par savu mirstību daudz nedomājat, varbūt nedomājat nemaz. Lai Dievs dod, ka jums katram būtu gaŗa, veselīga un laimīga dzīve. Pirms gada saņēmu ziņas, kas lika man daudz vairāk domāt par savu mirstību nekā biju to darījis līdz ņim. Man diagnozēja vēzi. Laimīgā kārtā tas bija vēza paveids, ko parasti var ļabi izārstēt. Bet parasti, nav taču vienmēr. Man mirstība pēkŗņi likās daudz īstāka nekā līdz ņim. Ja ārstniecība būs sekmīga, varbūt es vēl dzīvoŗu daudzus gadus. Bet ja nav sekmīga, mans dienu skaits būs daudz īsāks.

Izšķīros saņemt radiāciju, lai ņo slimību apkaŗotu.

Tas nozīmēja, ka es 45 reizes apmeklēju slimnīcu, kur nolikos uz galda un ap mani bija milzīga maŗina ar vairākiem projektoriem. Slimnīcas tehniķi atstāja istabu pirms projektorus iedarbināja, jo stari, kas iznīcina vēza ņūniŗas, var būt ļoti kaitīgi veselām ņūniŗām. Katrā no ņim 45 reizēm saņēmu septiņas 15 sekunŗu radiācijas devas – no citiem leņķiem. Nedomāju, ka spēju jums izteikt, cik gaŗas likās tās 15 sekundes, kad radiācijas aparāts rūkdams izdeva savus starus. Varbūt nekad mūŗā neesmu tā koncentrējis uz lūŗšanām kā tad, kad saņēmu ņo terapiju.

Par ko es lūdzu? Es protams lūdzu, lai es atveseļotos un lai viss ļabi izdots. Bet es drīz vien atklāju, ka nevarēju samierināties tikai lūdzot par to, lai Dievs dara tā, kā es vēlos. Vēlāk ņo nedēļu apceru ciklā par Baznīcas gadu, nonāksim līdz Klusai nedēļai. Tad mēs pārdomāsim, kā Kristus lūdza Ķetzāmenes dārzā pirms sava krusta ceļa. Viņŗ lūdza, lai viņam nebūtu pie krusta jāmirst, bet savu lūŗšanu nobeidza, lūdzot Dievu: “ne mans prāts, bet Tavs lai notiek.”

Tādēļ jūtu nepiecieŗamību savās lūŗšanās ietilpināt ņos Kristus vārdus: “ne mans prāts, bet Tavs, lai notiek.” Un ar to es sapratu, ka es gribēju ka Dievs man būtu klāt ne tikai, ja es atveseļoŗos, bet ļo īpaŗi, ja izrādās, ka mans pēdējais elpas vilciens ir itin tuvs. Tādēļ atklāju, ka man bija ne tikai svarīgi lūgt, ka es atveseļojos, bet arī, ja izrādās, ka nāve tuvojās, ka es varētu mirt ar ticību sirdī, gatavs Dievu satikt. Un tieŗi ņāda lūŗšana bija tā, kas man ļāva atrast vislielāko mieru. Tad sāku citā veidā saprast patiesību, ko izsaka Kristus vārdi: “Tava sirds, lai neiztrūkstas un neizbīstas. Savu mieru es Tev dod, ne kā pasaule dod, es Tev dodu.”

Es varu laimīgi ziņot, ka manas nesenās asins analīzes dod ļabu cerību, ka terapija ir veikusi iecerēto mērķi. Vēzis atkāpjas. Tas ziņās neko negarantē par nākotni, bet tās ir labas ziņas ņai dienai un ņim laikam.

Jums visiem būs savs skaits laimīgo dienu un bēdu dienu. Ticība Dievam ir tas, kas ļauj mums atklāt kā dzīvot dienās baltās, ne baltās. Pateiksimies Dievam, ka tas, kas radīja “kalnus un lejas” un “Zvaigznēm ceļu sprieŗ”, ir arī mūsu likteņa lēmējs. “Kas lai cits mūs kopj un vada?”

Dievam “viena diena ir kā tūkstoŗ gadi, un tūkstoŗ gadi kā viena diena.” Dievs ir Kungs pār laiku un telpu. Pateiksimies Dievam, ka ticības dāvanas dēļ mūsu ierobeŗotais dienu skaits skatāms kā ceļŗ uz mūŗīgo. Dievs mūs vienmēr aicina apzināties, ka tas kāŗ noveco, sadrūp un mirst nav viss. Baudīsim ņis dienas mūsu miļā nometnē kā laiku, kad ļaujām Dieva žēlīgam prātam notikt “kā debesīs”, tā arī mūsu paŗu sirdīs. Amen.

Laris Saliņŗ

Godātais mācītāj Saivar, mīlais Juri!

Ar lielāko prieku sveicu Tevi, atgriezoties pilnā darbā – atkal uzņemoties mūsu draudzes gana pienākumus! Šis ir patiesi priecīgs brīdis, par kuŗu esam Dievam pateicīgi.

Kārlis Zāmurs, Baiba Kļaviņa, Inga un māc. Juris Saivars, diakons Indriķis Kaņeps, Irma Zālīte, Jolanta Kaņepe

Pirms deviņiem mēnešiem, tajā satrauktajā sestdienas vakarā, kad mūs kā viesuļvētra apskrēja satraucoša ziņa par Tavu sasirgšanu, nezinājām, kad šī diena pienāks. Vienojāmies lūgšanās ikdienas un aicinājām visus

kristīgos latviešus mums pievienoties. Un tā arī notika. Dievu par Tevi lūdza visās pasaules malās, gan Latvijā, gan Ziemeļamerikā, gan tālajā Austrālijā. Šodien Tu stāvi draudzei priekšā kā lūgšanu spēka apliecinājums!

Juri, mēs saprotam, ka Tev vēl ir un būs tuvākā nākotnē dažādi fiziski ierobežojumi ar kuŗu pārvarēšanu būs draudzes locekļiem jāpalīdz. Nāksim visi talkā. Aicini mūs!

Tavs stingrais raksturs, nelokāmais gars un ticība Tevi izveda cauri šim pārbaudījumam. Nepadodies! Turpini cīnīties. Mēs visi Tevi atbalstām un turpinām lūgt Dievu, lai Tevi atgriez pie pilnīgas veselības.

*Mārtiņš Zālīte, draudzes priekšnieks,
2009. gada 23. augustā*

Vasaras nometne

Pirmā perioda 91 nometnieka skaitā atkal labi pārstāvēta bija ne tikai Ņujorkas draudze, bet arī Bostonas un Vašingtonas draudze, kā arī patīkamā kārtā, mūsu pulku kuplina vidienes – Čikāgas, Mičigānas, Mineapolles un St. Luisas, un arī Eiropā dzīvojošā saujiņa bērnu un vadītāju.

Tema periodam bija svētki. Māc. Laŗa Saliņa vadībā apskatījām baznīcas gada svētkus reliģiskās apceres pārrunās, bet latviskā gadskārta svētkus Kristīnas Putenes vadībā, latviskās apceres laikā. Bērni krāsoja olas, meitenes un puīši viens otru apdziedāja Jāņu svinībās, un Meteņus atzīmēdami, maskās tērpušies, apciemojām četrdesmit Īkšķīšu bērnu saimi.

Par perioda programmu un vispārēju labklājību atkal gādāja mūsu pieaugušie Īkšķīši - bijušie nometnieki Alīda Saliņa, Māra Dajevska, Lija Kurēna, Tija Ore un Kārlis Budkēvics. Jauki ir novērot, ka mūsu vadītājos pieaug ne tikai apziņas līmenis, bet arī atbildības sajūta pret latviešu valodas kopšanu un lietošanu. Viņu pozitīvais un enerģiskais gars saliedēja visu audzinātāju kopienu, kas protams savukārt izstaroja labvēlīgo attieksmi pret

mūsu nometniekiem. Pat spēcīgā vēdera gripa, kas ieviesās pirmā perioda vidū un ciemojās vēl arī otrā perioda laikā, nespēja nokaut sadarbības līmeni - uz maiņām vadītāji izgulēja gripu un nomainījās ar atbildībām pret pārējo nometni.

Sintra Rumpētere un ķirzakas

Šī gada svētku temu papildināja arī citi nometnes svētki, kas tagad jau uzskatāmi par nometnes tradīcijām: gadskārtēji pieprasītie Sporta svētki Jāņa Gigas un Kārļa Zamura vadībā un elegantā dinejballe pēdējās sestdienas vakarā. Vecāku un paparazzi parāde, kas sanākuši uz bērnu fotografēšanu, ir gandrīz tikpat krāšņa un čalojoša, kā uz balli cakīgi uzposušies bērni.

Periodu noslēdzām ar skaņģu koncertu par kuŗu varam pateikties mūsu meistariem

Andrejam Jansonam un Laurai Padegai Zamurai, un nometnieku gleznu un mākslas izstādi, kuŗas radīšanai liela pateicība pienākas Ilgai Ziemeņai-Kurēnai. Un protams, bez labi paēdinātiem bērniem un audzinātājiem, nevar sanākt nekādi svētki - tur liela pateicība Maijai Jansonei un kuplam skaitam saimniecības un virtuves "verģiem"!

Anita Bataraga 1. perioda nometnes vadītāja

Ņudžersijas skola Dziesmu svētkos

Neskatoties uz Amerikas ekonomisko krīzi un citiem šķēršļiem, draudzes Ņudžersijas skolas tautas deju kopa "Zaglitis" piedalījās XIII Latviešu dziesmu svētkos Hamiltonā Kanadā 2009. g. no 1. līdz 5. jūlijam. Tautas deju lieluzveduma mūzika bija nesen izskanējusi, kad visi 9 dejotāji devās uz Katskiļiem piedalīties draudzes vasaras nometnes 1. periodā.

Gunta Ģiga

No kreisās: Liāna VanSant, Māra Ģiga, Kārlis Kancāns, Gunta Ģiga (vad.), Lukass VanSant, Dāvids Rozītis, Laila Gallo, Aleksandra Sīpols, Sofija Gallo, Maruta Sīpols.

Annas Freimanis 100. dzimšanas diena

Ir nenoliedzams, ka mūsu Ņujorkas draudze pa lielāki daļai ir pensionāru draudze, bet tomēr nav bieži, kad kādam no draudzes locekļiem pienāk izcilā diena, kad tas var atskatīties uz 100 gadiem, kas nostaigāti dzīves ceļā. Tā ir neizprotama Dieva žēlastība, jo Bībelē Dievs skaidri noteicis cilvēka mūža ierobežojumu: „Mūsu dzīvības laiks ir septiņdesmit gadi un, ja kāds ļoti stiprs, astoņdesmit gadi, un mūža ieguvums ir grūtums un bēdas. Tas paiet ātri, un mēs aizlidojam kā ar spārnēm.” (Psalms 90:10)

Svētdien, 14. jūnijā, mūsu draudzes un Ziemeļu novada nenogurstošai loceklei Annai Freimanei piepildījās 100 gadi, un viņa tos atzīmēja savu draugu un laba vēlētāju vidū Jonkeru baznīcā. Jubilāre piedalījās dievkalpojumā savā iemīļotā vietnī un saņēma svēto vakarēdienu kopā ar citiem dievlūdžējiem. Anna joprojām ir viena no altāra ģildes locekļēm. Kad pienāk viņas kārta, viņa pašrocīgi sagādā ziedus veikalā, dodas uz Jonkeru baznīcu un gaumīgi izrotā altāri tā, kā viņa to darījusi jau neskaitāmus gadus. Kā Dāmu komitejas locekle Anna kļuvusi slavēta ar saviem pīrāgiem un gardo ābolu kūku.

Anna ir jelgavniece, tāpat kā viņas nelaiķis vīrs Arnolds, kuŗš aizgāja Dieva mierā 1996. gada

augustā. Anna pati pagatavo sev maltīti un ir pazīstama ar savu pašas žāvēto lasi, ko viņa lielos svētkos kūpina uz dzīvokļa palodzes īpašā dūmošanas aparātā sev un saviem draugiem. Raugoties uz šīki ģērbto Annu, kuŗas gludajā sejā šad tad atplaukst jautrs smaids, neviens nespēj ticēt, ka viņai varētu būt tik ievērojama dzimšanas diena.

Pēc dievkalpojuma Annu blakus zālē Ņujorkas draudzes priekšnieka un Ziemeļu novada vecākā vārdā

Baiba Kļaviņa, Daris Dēliņš, Magnuss Kļaviņš, jubilāre Anna Freimane, diak. Indriķis Kaņeps, māc. Juris Saivars

apsveica Ziemeļu novada vecākā vietnieks Magnuss Kļaviņš. Māc. Juris Saivars savā izjustajā apsveikumā atgādināja, ka dažreiz tajā pašā dienā (14. jūnijā) mēs varam dalīties kā bēdās, tā arī priekā. No Dāmu komitejas tās priekšiece Baiba Kļaviņa jubilāri sveica ar skaistu rožu velti, un Bībeles stundu dalībnieku vārdā Jolanta Kaņepa ar krāšņiem ziediem. Latvijas goda konsuls Daris Dēliņš, jubilāri apsveicot, ziņoja, ka Latvijas valsts prezidenta Valža Zatlera rakstiskais apsveikums ir jau ceļā un pienāks nedaudz dienu laikā.

No Putnu Ciema tālo ceļu bija mērojušas Valija

Skrodele un Nanija Pētersone, lai sveiktu savu draudzēni. Svinību dalībnieki nodziedāja dziesmas „Teici to Kungu” pirmo pantu un ar glāzi šampanieša vēlēja Annai daudz laimes un prieka, tad baudīja Irmas Zālītes cepto gardo dzimšanas dienas kliņģeri un bagātīgo našķu izvēli, ko bija gādājusi Ilze Bula. Visa Ņujorkas draudze var priecāties par Dieva lielo žēlastību, ka Viņš tai dāvājis šo skaisto, spējīgo un nenogurstošo darbinieci, kas Dievam pateicas par Viņa svētītajiem 100 mūža gadiem, turpinot sparīgi darboties Viņa druvā kā „altāra ziedu meitene”. *Diak. Indriķis M. Kaņeps*

60 gadu laulības jubileja

Zāļu vakarā Ņujorkas latviešu ev. lut. draudzes ilggadējie locekļi Ferlands un Velta Krūmiņi atskatījās uz 60 laulībā pavadītiem gadiem. Kopējais dzīves ceļš abiem iesākās bēgļu gaitās pēckaŗa Vācijā, kad Eslingenas Dienvidu baznīcā 1949. gada 24. jūnijā māc. Rozītis, archibīskapa Elmāra E. Rozīša tēvs, vienoja rokas un sirdis svētā derībā Ezerzemes jaunavai Veltai Zelcai un Kurzemītes, Dievzemītes jauneklīm Ferlandam Krūmiņam. Drīz abiem jaunlaulātiem pavērās ceļš uz Ameriku. Ņujorkā Ferlands atrada tehniskā zīmētāja darbu, kuŗā nostrādāja līdz aiziešanai pensijā. Velta vairāk nekā 40 gadus strādāja modes lielveikalos, kuŗos par centību un sekmīgo darbu ieguva vairākus goda rakstus un no B. Altmaņa lielveikala „Goda darbinieces” atzinības godalgu. Dievs Ferlandu un Veltu svētīja ar meitu Ilzi, kas pabeidza latviešu pamatskolu un vidusskolu Jonkeros un Pratt institūtu Bruklinā. Ilze sāka strādāt modes tirdzniecībā, kur satika savu mūŗa draugu Robertu Gallantu, Gallant modes salona vadītāju trešā paaudzē (salons dibināts 1916. gadā). Roberts un Ilze vēl šodien darbojas iecienītajā uzņēmumā.

Ferlandam lielu prieku vienmēr sagādājusi novusa spēle, kam viņš ziedojis savu daļu brīvā laika, organizējot un sarīkojot novusa spēles un turnīrus. Velta ilgus gadus palīdzējusi vīram novusa spēļu izkārtošanā un rūpējusies par sportistu paēdināšanu. 1981. gadā Ferlands pārņēma Daugavas Vanagu sporta kopu un vairāk nekā 30 gadus katru gadu organizēja novusa spēles. Viņš piedalījies ASV vienībā novusa globālajās sacensībās Austrālijā, izcīnot zelta medaļu vienībai un sudraba medaļu individuāli. Viņš apbalvots ar DV atzinības rakstu un krūŗu nozīmi zeltā. Ferlands savu laiku vienmēr iekārtojis tā, lai varētu arī kalpot Dievam par godu un savam tuvākajam par svētību. Viņš aktīvi piedalījies Jonkeru baznīcas darbos, ziedojot savu laiku un līdzekļus altāŗa apgaismošanai un baznīcas apstādījumiem, kā arī uzņēmis to apkopšanu vairāk nekā 35 gadus. Bez tam Ferlands veicis daudzus mazus „mīlestības darbiņus”, labojumus un uzlabojumus, kas

padarījuŗi Jonkeru baznīcu skaistāku un piemīlīgāku.

Pienākot pensijas gadiem, Ferlands un Velta pievienojās Bībeles stundu saimei Jonkeru baznīcā, un centās neizlaist nevienu Bībeles stundu. Abi vienmēr gādājuŗi par cienasta galdu izrotāŗšanu ar paŗu dārza ziediem un lapām, un Velta ir nenogurtoŗi piedalījusies cienastu sarīkoŗšanā. Ferlands ar prieku turpinājis Ziemsvētku vecīŗa pienākumus Daugavas Vanagu, sestdienas skolas un Bībeles stundu Ziemsvētku sarīkojumos. Par savu paŗaizliedzīgo, aktīvo un devīgo līdzdalību draudzes un Ziemeļu novada dzīvē viņš saņēmis archibīskapa un draudzes atzinības rakstus un sudraba nopelnu krustu.

Abi divi, Ferlands ar savu humoru un Velta ar savām dzejnieces dāvanām, ir tikuŗi cauri dzīves baltām un nebaltām dienām un abi ir pateicīgi Dievam par Viņa svētību un 60 kopā nostaiģātiem gadiem, kas pierādījuŗi, ka uzticībā slēģtais mūŗa gāģjums ir bijis svētīģs. Atzīmējot ŗo 60 gadu jubileju, visa ģimene devās ceļojumā uz Bermūdas salu, pateicās Dievam un vienoģās lūģŗanā: „Dod, Dieviņi, ko dodams, dod mums labu veselību; dod mums labu veselību ilģu mūŗu nodzīvot!”

Diakons Indriķis M. Kaņeps

Ferlands un Velta Krūmiņi

Divi mājas dievkalpojumi

Mājas dievkalpojumi Ņudžersijas novadā ir izveidojušies par iecienītām kristīgām kopā nākušām vietējiem draudzes locekļiem, kas bieži nav spējīgi mērot pagāro ceļu uz svētdienas dievkalpojumiem Īstoranžas vai Moristaunas baznīcā. Mājas dievkalpojumi notiek pie viesmīlīgiem novada locekļiem, kas parasti uz kādām trīs stundām atvēl savas mājas saīsinātam, neformālam svētbūrdim ar mazu mielastu pēc tā, kas mazliet atgādina seno kristiešu sanāksmes pirmdraudzēs. Sanāksšanas noslēgumā dalībnieki parasti pieņem laipnu piedāvājumu citai mājvietai nākamajam dievkalpojumam. Vasaras mēnešos, kad daudzi dodas ceļojumos, šie dievkalpojumi tiek pārtraukti un atjaunoti rudenī.

Pavasara sezonu noslēdza divi mājas dievkalpojumi: 27. maijā pie Guntas Harvey, Fērfildā, kur kristīgo sadraudzību baudīja 14 draudzes locekļi, un 19. jūnijā Bļodnieku mājā, Montklērā, kur bija pulcējušies 25 dalībnieki. Pirmais no šiem dievkalpojumiem bija Vasarsvētku noskaņā, un svētrunā tika uzsvērtā Dieva trīsvienības mistērija, kas ticīgam cilvēkam nebūt nav tik pilnīgi neizprotama. Otrs dievkalpojums lika pārdomāt par elkdievības viltīgo ļaunumu, kas senos laikos Israēlā mājāja kalnu galotnēs. Ļaunuma un ļaunā īstenību atgādināja mūsu tautas sāpju un sēru diena – 14. jūnijs. Mielasts notika tuvojošās Jāņu dienas noskaņā ar mazu „dziesmu kaŗu” bāliņu un māsiņu starpā.

Diak. Indriķis M. Kaņeps

27. maija pie Guntas Harvey (foto pa kreisi) stāv (no kreisās): Arvīds Bļodnieks, Inese Kaņepe, Juris Bļodnieks, Valija Upate, Ausma Briede, Aina Ozola, Izolde Preisa, Jolanta Kaņepa, Gunta Harvey un Georgs Ivanovs. Sēž: Veronika Ivanova, Marija Maher, Maija Laiviņa un diak. Indriķis Kaņeps.

19. jūnija pie Bļodniekiem
4. rindā: Arvīds Bļodnieks, Jolanta Kaņepa, Georgs Ivanovs, Ingrida Jansone, Ulvīds Osis, Inese Kaņepe, Tija Krūmiņa, Juris Bļodnieks un Guna Jurka.
3.: Brigita Bergmane, Gunta Alexander, Velta Gruenman, Ilga Zālīte, Anna Lagzdiņa, Izolde Preisa, Veronika Ivanova, Valija Upate, Anna Bockis un Monika Gobiņa.
2.: Ausma Briede, Gunta Harvey un Biruta Neimane.
1.: Maija Laiviņa, Sanita Šūmane un diak. I. Kaņeps.

“Teach me the way” - “Māci man ticēt” (Confirmation sermon)

On a day like this we have an opportunity to renew God's intended harmony in our relationships with each other and with God. When we gather at this altar, Christ's cross is at the center of our experience. When seen with the eyes of faith, the cross has become a Tree of Life. Ultimately Christ's cross points to the Tree of Life in the Kingdom of Heaven that "every month bears fruit and the leaves are for the healing of the nations." When we receive communion, the cross has become the source of eternal life from which we receive the bread of life and the medicine of immortality.

For today's sermon's hymn I chose the song that we seem to most enjoy singing here at nometne: "Teach me the way" ("Māci man ticēt"). First and foremost Christ taught us the way back to a loving and trusting relationship with God with his many parables. I particularly ask the confirmands to remember how during our retreat this spring on Sunday morning we carefully explored the meaning of the parable of the Prodigal Son. There we meet a young person who is a symbol for everyone who at some point has turned away from God, but then happily discovers that God has not turned away from him.

At the beginning of the parable, the son demands and receives his inheritance from his father. He goes away, lives recklessly and ends up with nothing. But then he is ready to head back home to confess his sins and seek forgiveness. The long-suffering father runs out to meet and embrace his son without waiting to hear a word of his confession. The father's joy knows no bounds once the son who was lost has now returned.

In the parable the older brother appears in stark contrast, because he does not share in his father's joy. Since the older brother was always obedient, he feels that the father should love him more and be more generous to him. But – ironically – by his judgmental self-righteousness the older brother ends up trapped in his own resentment and misses out on the best of parties – homecoming.

Christ also taught us to turn to God with the words of the Lord's Prayer and its message is the same as that of the parable. The Lord's Prayer takes us on a pilgrimage back to God, a

journey back to the loving and forgiving Father's dining table. Coming to the Lord's table today, you, the confirmands, have arrived at that feast where we can know a foretaste of the Kingdom of Heaven.

Humanity was created for love and joy. People have so often spoiled it for themselves. But God has not abandoned His children. God sent Christ into the world to "teach us the way" back to God's intended harmony. When we come to receive Communion today, God again gives a glimpse of a world where all things – even ourselves – are "very good".

At the conclusion of our studies I asked the confirmands to tell me what was the most important thing that Jesus taught. I was glad to hear that they had focused in on what was at the heart of Christ's message. They replied that Jesus teaches that God loves everyone. When each day we turn to God to seek forgiveness and renewal, we discover the truth in Martin Luther's words "that the Old Adam in us should by daily repentance be drowned and die with all sins and evil desires, and that a new man should daily emerge and arise to live before God in righteousness and purity forever."

We gather together as a church because belief in the resurrection gives us a new opportunity to begin living in a world where love has the last word, when the "race will have been run and the crown will have been won". At the communion table - at the foot of the cross, which has become the Tree of Life - Christ shares all he is with us. Christ invites us to himself so that we can renew our relationship with the God of faith, hope and love. As the īkšķīši sing it: a God of "ticība, cerība and mīlestība". Amen. *Laris Saliņš*

2009 Valodas period confirmands: Nicole LaFonte, Alex Muir, Talis Simmons, Karl Eason, Miles Winzler

Mācītājam Larim Saliņam 25 gadu ordinācijas jubileja

Lari Saliņu ordinēja mācītāja amatā Lutheran Church of America sinodes dievkalpojumā Fordamas universitātes kapellā 1984. gada 1. jūnijā. Māc. Saliņš vadīja pirmo dievkalpojumu Ņujorkas draudzē kā draudzes mācītājs tā gada 14. jūnijā Salas baznīcā.

Pēc 14. jūnija dievkalpojuma draudze atzīmēja mācītājam Larim Saliņam 25 gadu ordinācijas jubileju Salas baznīcas lejas zālē. Piedalījās pārstāvji no visiem novadiem un daudzām draudzes nozarēm.

Mācītājs Saliņš redzams ar Salas dāmu komitejas priekšnieces Ilzes Beiniķes cepto kliņģeri.

Dzimšanas dienas septembra oktobra mēnesī

3	Gale, Viesturs	9	Dzenis, Maija	20	Addison, Peters	26	Medins-Castillo, Dace
3	Grivins, Ausma	9	Eason, Robert	20	Bars, Inta	26	Meiers, Anna
4	Gravers, Renate	9	Malinovskis, Raita	20	Berzins, Gints	27	Brakovskis, Maris
4	Reinsons, Janina	11	Ledins, Andris	20	Lipacis, Marite	27	Dallitis, Raimonds
4	Sermolins, Maris	13	Salins, Laris	20	Sermolins, Ilze	27	Ledins, Kris
5	Reanu, Mirdza	13	Sorocinskis, Elza	21	Ivanovs, Raimonds	28	Restbergs, Arija
5	Rusis, Roberts	14	Ejups, Pauls	22	Eovino, Sarmite	28	Zanders, Viktors
5	Skinkis, Janis	14	Lemanis, Joe R.	24	Drukovskis, Vizma	29	Kuskis, Indulis
6	Simansons, Zigrida	15	Berzkalns, Zenija	24	Dzilna, Vizma	29	Salins, Jautrite
7	Cimbulis, Gunars	17	Zekunde, Laimdota	24	Kaljo, Egils	30	Drukovskis, Aiva
7	Valdmanis, Vija	18	Adamsons, Valters	24	Pumpurs, Rita	30	Grinbergs, Talivaldis
8	Vallens, Brita	19	Berzins, Mara	25	Bibelnieks, Edvards	30	Uibo, Rita
8	Zmuidins, Nora	19	Darznieks, Arnis	25	Grava, Sigurds		
9	Birks, Ilga	19	Glaznavs, Adelheid	25	Varik, Kristine		
1	Bars, Ilze	10	Sell, Philip	17	Jasuta, Irene Upeniece	26	Ledins, Ingrida
1	Kochmanis, Gunars	10	Vitolins, Andra Pulina	17	Ubelis, Juliana	26	Stiebris, Aina
1	Sperauskas, Maija	11	Grinvalds, Vera	18	Aperans, Gundars	27	Cederbaums, Larisa
1	Zetmane, Linda	11	Leifroks, Modra	18	Reikmanis, Janis	27	Jasuta, Eric
2	Anzalone, Ausma	12	Blodnieks, Arvids	18	Stalis, Aris	27	Neiburgs, Ieva
2	Briedis, Mirdza	12	LaFonte, Nicole	19	Drukovskis, Eriks	27	Pukite, Irene
2	Ginters, Fricis	13	Lejasbunde, Eriks	19	Putenis, Martins	28	Jansons, Sarma
2	Pumpurs, Ara	14	Budkevics, Peteris	20	Irbe, Renate	28	Kalnins, Rasma
2	Vallens, Dagmara	14	Buss, Margrieta	21	Robertella, Nikolette	28	Liepins, Imants
3	Ledins, Ruta	14	Buzermanis, Olga	21	Sipols, Reinis	28	Viksne, Vilnis
3	Muir, Alex	14	Buzermanis, Zintis	21	Zekunde, Eriks	29	Bungs, Daina Inese
5	Addison, Lori	14	Jatnieks, Aldis	22	Berry, Mara Treimanis	30	Briedis, Ausma
5	Eilands, Iveta	14	Juzups, Rita Biruta	22	Simmons, Diana Rudzitis	30	Gobins, Guntis
5	Plostins, Vilnis	14	Priede, Velta	23	Kerno, Raimonds	30	Jurevics, Susan
5	Sermolins, Marita	14	Slokenbergs, Sandra	24	Bars, Aivars	30	Soucie, Velta Liepina
6	Creamer, Velta	15	Kitners, Helga	24	Erglis, Inta Ausma	30	Zalitis, Mara
6	Juzups, Alfreds	15	LaFonte, Christopher	24	Klavins, Zinta Poilovs	31	Kreicbergs, Kira Adams
6	Kurens, Ilga	15	Padevs, Gita	24	Plostins, Elfriede	31	Stengrevics, Biruta
6	Pinnis, Baiba	15	Rasums, Beatrise	25	Kaljo, Gunta	31	Treijs, Normunds
8	Biernis, Hedviga	16	Dsilser, Alma	25	Kirsis, Karlis	31	Vipulis, Vaida
8	Graubins, Paulis	16	Svetulis, Emma	25	Vilcins, Mara		
9	Gobins, Dzidris	17	Abolins, Arnolds	26	Jegers, Egils		

Apsveicam septembra un oktobra jubilārus!

Svētības akti

Kristības

Matilda Paula Gebhardt dzimusi 2009. gada 28. aprīlī, Bryn Mawr, Pennsylvania. Vecāki: Michael un Marianna Gebhardt. Krustvecāki: Steve Anton un Grace Thacker. Kristīta 2009. gada 4. jūlijā Ņujorkas draudzes lauku īpašumā, māc. Saliņš.

Bonnie Katherine Politzer dzimusi 2008. gada 28. novembrī, Atlanta, Georgia. Vecāki: Alfred un Abigail Politzer. Krustvecāki: David Rizzo un Michelle Valteau. Kristīta 2009. gada 4. jūlijā Ņujorkas draudzes lauku īpašumā, māc. Saliņš.

Steve Anton, Grace Thacker, Michael, Edward, Marianna un Matilda Gebhardt, māc. Saliņš, Alfred, Bonnie un Abigail Politzer, David Rizzo un Michelle Valteau.

Sēru vēstis

Alfreds Olģerts Trautmanis piedzima Rīgā 1927. gada martā. 1934. gada rudenī Rīgā iesāka pamatskolas gaitas. Kā pusaudzi Alfredu no skolas sola iesauca gaisa spēku izpalīgos 2. pasaules kara noslēguma posmā. Bēgļu gaitas noveda uz Vāciju, kur dzīvoja Fišbachas nometnē. Tur arī iesvētījās. Amerikā no

sākuma dzīvoja Misisipī, kur strādāja Senatobijas kokvilnas plantācijā un pēc tam pārcēlās uz Ņujorku. 1950. gadā apprecējās ar Silviju Produ. 1952. gadā Alfredu atkal iesauca armijā, šoreiz Korejas kara laikā, bet pavadīja divus gadus Okinavā. Atgriežoties Ņujorkā viņš ievācās Frīportas mājā, ko Silvija bija nopirkusi

kopā ar svaini Borisu Budkēvicu. Tur uz 103 Rose Street Dievs svētīja Alfreda un Silvijas laulību ar trīs bērniem Ivetu, Tomu un Lailu. Un nākamā paaudze kuplinājās ar septiņiem mazbērniem: Lāru, Paulu, Marisu, Andri, Mārtiņu, Intu un Kristapu. Piecdesmitie gadi bija Longailendas lielais būvniecības laiks un Alfreds strādāja Jāņa Rīsberga būvfirmā "General Builders". Alfreds Olģerts 1958. gadā iesaistījās Ņujorkas draudzes darbā kalpojot par draudzes rajona pilnvaroto, komitejas sekretāru un tad novada vecāko. Kā nepieciešamo priekšdarbu izveidojot Salas novadu, Alfreds nodevās toreizējo trīs Longailendas atsevišķu rajonu apvienošanai. Alfreda darbs kā Salas īpašuma komitejas priekšsēdis, kulminējās ar to, ka 1967. gada jūnijā iesvētīja Salas baznīcas dievnamu un skolu. 1972. gadā Ņujorkas draudze Alfredu ievēlēja par visas draudzes priekšnieku. Īpaši izceļams tas, ka Alfreda vadības laikā draudzes lauku īpašumā Katskiļos uzcēla Atpūtas namu. 1978. gadā archibīskaps Lūsis un LELBĀL Virsvalde Alfredam Trautmanim pasniedza augstāko baznīcas atzinības rakstu. Sākās 20 gadi, kad

Alfreds darbojās par LELBA kasieri. Kad Alfreds aizgāja no LELBA darba, viņš uzņēmas Salas baznīcas vecākā pērmindera pienākumus. Pēdējais posms Alfredam bija grūts, jo slimoja un spēki dila. Bija slimnīcas, rehabilitācijas centrs un beigās "hospice" aprūpe mājās. Mira 2009. gada 31. maijā Frīportā, Ņujorkā.. Izvadīts no Salas baznīcas 4. jūnijā, prāv. Sniedze un māc. Saliņš.

Harijs Plostiņš piedzima Rīgā 1920. gada 23. maijā. Jaunākais no trim Annas un Pēterā dēliem. Uzauga lauksaimniecībā. Studēja veterinārmedicīnu Latvijas Universitātē. Iesaukts leģionā. Dienēja kā artilerists. Apbalvots. No kaŗa gūsta nonāca bēglu no metnē Osnabrukā. Apprecēja Elfriede Badecker Oldenburgā. Kalpoja angļu armijā Vācijā. 1951. gadā ieradās Ņujorkā. Vispirms dzīvoja Bruklinā. Tur 1952. gadā piedzima Pēteris. Pārvācās uz Washington Heights. Anke piedzima 1954. gadā. Studēja Kolumbijas universitātē. Strādāja pārraugot papīra ražošanu Teledyne firmā kā arī labojot kopēšanas mašīnas. Pārvācās uz Bellrose 1981. gadā. Mira 2009. gada 29. maijā, Ņujorkā. Izvadīšana 3. jūlijā no R. Stutzmann and Son bērū nama Džamaikā, māc. Saliņš.

Elmārs Kencis dzimis 3. aprīlī, 1921. gadā Jercēnu pagastā. Tur arī beidza vietējo skolu. Strādāja tēva un brāļa lauku mājās. Jaunībā nodarbojās ar vieglatlētiku. 1943. gadā iesaukts leģionā. Nosūtīts uz Rīgu, kur mācījās instruktora rotā. Pēc tam 15. divīzijā Vācijā. Tika ievainots, saņēma Dzelzs krustu un kļuva par kaprāli. Ārstējās Itālijā. Vēlāk bija gūstekņu no metnē Cedelgeimā. Tad Vācijā Eslingenā. Atsāka savu sportu vieglatlētikā un rakstīja dzejoļus. 1949. gadā izceļoja uz Ameriku, Mičiganā. Strādāja farmā. 1950. gadā apprecējās ar Ilgu Gulbi. Iepirka mājiņu Pontiac, Mičiganā. Audzināja trīs meitiņas un strādāja Pontiac Motors auto rūpnīcā. Vēlāk pārcēlās uz Longailendu Brentvudā, Ņujorkā. Strādāja uz būvēm. Kļuva par jumtnieku. Atgadījās nelaime, nokrita no jumta un lauzā kāju. Pēc tam darbā vairs nevarēja atgriezties. Rakstīja dzejoļus, no kuņiem dažī tika iespiesti "Laikā" un "Trejos Vārtos". Arī dziedāja Long-

ailendas korī turpat 20 gadu. Mira 12. jūlijā, 2009. gadā. Elmāru izvadīja diakons John Woods no Trīsvienības luterāņu baznīcas Islip, Ņujorkā.

Edīte Laudanskis, dzim. Brants, dzimusi 1937. gada 11. septembrī, Rīgā. Pēc bēglu gaitām uzauga Filadelfijā, kur bija aktīva Jaunatnes pulciņā. Absolvēja Temple universitāti, Filadelfijā ar gradu grāmatvedībā. Strādāja apdrošināšanas firmā, tad Sterling National Bank, tad hipotēkas firmā. Piederēja korporācijai Daugaviete. Apprecēja Jāni Laudanski 1967. gadā. Dzīvoja Great Neck, Longailendā. Mīlēja savu dārzu. Daudz ar vīru ceļoja. Bet vispirms Jānim, tad Edītei radās veselības traucējumi. Edīte rūpējās par Jāni, bet tad pašai vajadzēja palīdzību. Jānis mira 2008. gada 16. novembrī, Edīte š. g. 21. jūlijā North Shore slimnīcā. Izvadīšana 31. jūlijā no Charles O'Shea Funeral Home, East Meadow, māc. Saliņš.

Uldis Pauga dzimis 1941. gada 31. martā, Irlavā, Latvijā, Voldemāra un Ārijas pirmais bērns. 1945. gadā ar vecākiem bēga no Latvijas un apmetās Eslingenas no metnē, kur piedzima brālis Alvis. 1949. gadā ieradās Bostonā un no turienes devās uz lauksaimniecību Mičiganā. Īslaicīgi dzīvoja Ajovā, tad Indianā. 1953. gadā pārvācās uz Hempstedu, Ņujorkā, kur tēvs strādāja būvdarbos. 1959. gadā absolvēja Hempstedas vidusskolu ar uzslavu. Studēja metalurģiju Brooklyn Polytechnic Institute, ko absolvēja 1963. gadā. Strādāja Sikorsky Aircraft Hartfordā, tad Grumman. Palīdzēja attīstīt "Lunar Landing Module". Ieguva maģistra grādu uzņēmumu vadībā "Brooklyn Polytechnical Institute" Farmingdeilā. Apprecējās ar Annu Kopmani 1968. gadā. Šķīrās 1975. gadā. Strādāja valdībai kā metallurģis. Strādāja par pētniecības inženieri "Eutectic Corporation". 1987. gadā bija asins izplūdums smadzenēs, nogulēja 3 mēnešus bezsamaņā. Brīnumaini no tā atkopās. 22 gadus dzīvoja savā mājā Hempstedē. Brālis Alvis uzņēmas īpašu rūpi par savu brāli. Uldis krita no savas garāžas jumta. Uldis aizveda uz "Nassau University Medical Center in East Meadow". Mira 2009. gada 10. augustā. Izvadīšana 15. augustā no Fullerton bērū nama., Baldwinā, māc. Saliņš.

Skolu beigušie

Aldis Rasums 2009. gada maijā beidza „James Madison” universitāti ar „Bachelor of Science” gradu „Corporate Communications – Media Arts and Design”. Aldis pagājušo vasaru studēja „University of Antwerp” Beļģijā un tagad rudenī turpinās studijas maģistra gradam Bostonas universitātē.

Alīda Saliņa 2009. gada jūnijā absolvēja Beningtonas universitāti ar bakalaura gradu literatūrā. Rudenī turpinās studijas maģistra gradam paidagoģijā turpat Beningtonas universitātē.

Dievkalpojumi un sarīkojumi Ņujorkas draudzē

	Salā	Jonkeros	Ņudžersijā	Citur
Septembris – 2009				
Sestd. 5.				15:00 Nometnē lesvētības ar dievg., Saliņš
Sestd. 12.			10:00 Short Hills, Skolas gada sākums, Saivars	
Svētd. 13.	10:30 Saliņš, seko Bērnu svētki	10:00 Saivars, ar dievg.		
Svētd. 20.	10:30 Saliņš	10:00 Saivars	14:30 Īstoranžā, Kaņeps	
25 -27	Austrumu apgabala	konference Katskiļos		
Piektd. 25.				18:00 Nometnē, Zušēvica, ar dievg.
Svētd. 27.	10:30 Laju dievkalpojums			
Oktobris – 2008				
Svētd. 4.	10:30 Pļaujas svētki ar dievg., Saliņš, seko sarīkojums*	10:00 Pļaujas svētki ar dievg., Saivars, seko Miķeltirgus**		
Svētd. 11.	Nav dievkalpojuma	Nav dievkalpojuma		12:00 Kapu svētki
Svētd. 18.	10:30 Saliņš	10:00 Laju vadīts dievkalpojums	14:30 Morristownā, **** Pļaujas svētki ar dievg., Kaņeps, siltas pusdienas	15:00 Džamaikā, Pļaujas svētki ar dievg., Saliņš
Svētd. 25.		10:00 Arch. E. Rozītis***		

Jonkeru skola atsāks jauno akadēmisko gadu sestdienā pēc Labor Day, 12. septembrī.

*4. oktobrī Salas baznīcā Pļaujas svētku dievkalpojums 10:30 no rīta. Sekos **Pļaujas svētku sarīkojums**. Longailendas teātra grupas uzvedums *Dzimšanas diena*, komēdija vienā cēlienā, Ulza Siliņa temas parafrāze. Sekos Dāmu komitejas gatavotas siltas pusdienas un izloze “Uz kārā zoba”, kur izlozēs rudzu maizi, deltenmaizi, Jāņu sieru, pīrādziņus un citus gardumus. Esiet laipni lūgti.

4. oktobrī **Miķeltirgus Jonkeru baznīcā: Ziemeļu novada dāmu komiteja aicina visus uz Miķeltirgu un “Trīs draudzenes – Mākslas izstāde” atklāšanu š.g. 4. oktobrī Jonkeru baznīcā pēc dievkalpojuma. Tīrgū piedāvās siltas pusdienas, tautiskus ēdienus. Būs loterija, grāmatu galds, tautiskas rotas pārdošanai un priekšnesumi. Mākslas izstādē piedalīsies Biruta Akerberga ar gleznām, Ērika Šulca ar klasiskām fotogrāfijām un Ruta Strobele ar stilizētām foto-gleznām. Jūs esat mīļi gaidīti.

*****25. oktobrī archibīskaps Elmārs E. Rozītis viesosies Ņujorkā un vadīs apvienotu Ņujorkas draudzes dievkalpojumu Jonkeru baznīcā.**

****St. Mark Lutheran Church, 100 Harter Rd, Morristown, NJ.

Ņudžersijas latviešu skola meklē Pirmskolas, 1. klases un 7. klases skolotājas/us 2009./2010. skolas mācību gadam. Skolas saime tiekas Short Hills, NJ reizi nedēļā, sestdienās no plkst. 9:30 līdz 2:30. Ludzam kandidātus pieteikties pie parzines@njskola.org.

Salas dāmu komiteja lūdz humānītārai palīdzībai Latvijā ziedot maz lietotas, apkoptas, tīras bērnu un pieaugušo drēbes un apavus. Saiņi nododami Salas baznīcā līdz šī gada 15. septembrim.

Lūdzu piesakieties, rakstot uz kanceleja@nydraudze.org, lai **elektroniski saņemtu Baznīcas Ziņas**. Tā draudzei ietaupīs iespēšanas un pasta izdevumus, saņemsit Baznīcas Ziņas ātrāk un fotogrāfijas būs krāsās!

NUJORKAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE

GARĪGIE DARBINIEKI

Māc. Laris Saliņš 631-643-5297
35 Beaumont Dr, Melville NY 11747
e-pasts: lsalins@nydraudze.org cell 516-509-2224

Māc. Juris Saivars 914-423-0524
527 Riverdale Ave - 6S, Yonkers NY 10705-3588
e-pasts: jsaivars@nydraudze.org cell 917-509-3464

Diakons Indriķis Kaņeps 973-948-6846
76 Struble Rd, Sandyston NJ 07826
e-pasts: ikaneps@nydraudze.org

KANCELEJA

4 Riga Lane, Melville NY 11747 631-253-3943
e-pasts: kanceleja@nydraudze.org
Runas stundas: trešdienās plkst. 12 dienā līdz 6
vakarā, citās reizēs atstāt ziņu, atzvanīs pēc pirmās
iespējas.

LAUKU ĪPAŠUMS

Latvian Church Camp,
Elka Park NY 12427 518-589-6055
Atpūtas nams, pārzine J. Briģis 518-589-9932

DIEVKALPOJUMI

Jonkeros, draudzes baznīcā, 914-476-4787
Valentine Ln & Leighton Ave, Yonkers NY 10705
Parasti katru svētdienu pl. 10 un vēl citās reizēs.

Longailendā, draudzes baznīcā 631-491-1481
4 Riga Lane, Melville NY 11747
Parasti katru svētdienu pl. 10:30 un vēl citās reizēs.

Draudzes namā, 564 Second St, Brooklyn NY 11215
Dievkalpojumi īpaši izsludinātās reizēs.

Džamaikā, First United Methodist Church,
162-10 Highland Ave, Jamaica NY 11432
Dievkalpojumi īpaši izsludinātās reizēs

Ņudžersijā, Holy Trinity Luth Church 201-678-1484
153 Glenwood Ave, East Orange NJ 07017
vai Christ Church in Short Hills 973-379-2898
66 Highland Ave, Box C, Short Hills NJ 07078
Dievkalpojumi īpaši izsludinātās reizēs.

Katskiļos vasarā un citās vietās dievkalpojumi pēc
īpaša norādījuma.

DRAUDZES SKOLAS

no septembra līdz jūnijam

Jonkeros, sestdienās pl. 9:15 - 1:45 Jonkeru baznīcā.

Longailendā, svētdienās pl. 9:00 - 1:00 Salas baznīcā.

Ņudžersijā, sestdienās, Christ Church in Short Hills.

Latvian Evangelical Lutheran Church of New York

4 Riga Lane
Melville NY 11747-3406

Address Service Requested

